

Taga des de Santa Magdalena de Puigsac Pardines

21 de març de 2.018

Integrants: Vicens Catafal, Joan Corbera, Julià Llobet, Miquel Maymó, Manel Molina, Josep Pous, Julià Pratginestós, Josep Roca.

Distància: 9,87km **Temps:** 4,31h **Temps en moviment:** 3,14h **Temps:** 3graus
Desnivell: 757m+ **Cotxe:** 100km Miquel Maymó i Josep Roca.

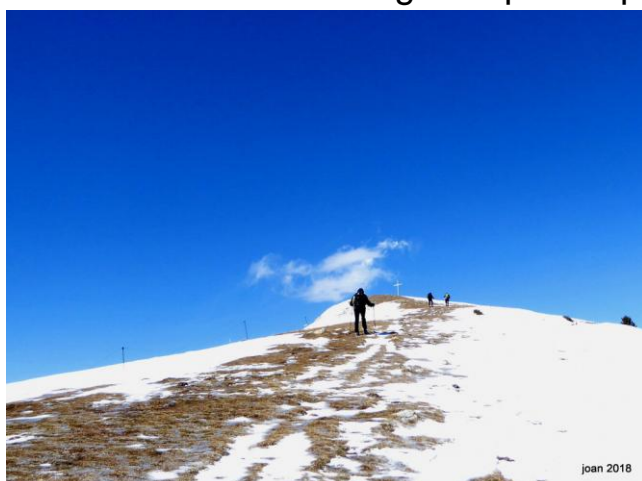
Ens trobem a les set del matí a Llerona, som vuit i decidim mantenir la sortida, parem a Ribes de Fresser, per fer el cafè, a la botiga de muntanya ens diuen que el Taga no té neu, el vent se l'ha emportat.

No ens calen raquetes, però ens diu que trobarem gel, fred i molt vent.

El dia és assolellat i farà bon temps. Aparquem a prop de l'ermita de Santa Magdalena de Puigsac, a la porta de can Roca. Ens preparem i comencem a caminar a les nou, fa fred i sol, estem a tres graus + i a 1.290m . Comencem direcció al Taga, tot el terra està glaçat i tenim que vigilar molt per no caure ens, enfilem en pujada constant fins els abeuradors de bestiar, anem pujant s'acaba el glaç i ja trobem neu dura, seguim amunt, per

dins el torrent de Vilaró, anem pujant ja som al Pla de la Lleona i al sortir del torrent comença el Tor, vent del Nord, molt empenyador, fem una marrada cap el turó de la Portella d'Ogassa per no pujar de dret.

Ja portem quasi dues horettes i parem esmorzar, a 1.900m+ falten 140m de desnivell per arribar a dalt, veiem la creu del cim.

Anem de pressa, fa fred i molt vent, i seguim cap el cim, anem pujant bé tots i molt ràpid, es fa molt complicat caminar amb el vent, tenim molt fred a les mans, algú comenta que ja ha perdut el tacte.

Arribem al cim són quarts de dotze, anem ràpid. Fem foto de grup, algunes vistes i vigilant el Tor, ja que molesta molt. Tenim molt fred i ens retirem ràpidament del cim, el Taga de 2.040m+ espectacular. Primer 2.000 de l'any.

Iniciem el descens de pressa cap avall, després de baixar uns 100 m de desnivell, ens apreta el Tor és molt i molt fort, ens ajuntem tres per mantenir-nos drets, agafats entre nosaltres, tres més estirats al terra amb les mans al cap per protegir-se, un altre agenollat com un islàmic amagant el cap.

Tot un espectacle, tenim molta pressa per baixar, quatre-cents metres i

entrem al torrent de Vilaró, quedem arrecerats del vent. Seguim baixant ja no tenim fred ni vent, fa sol, i la neu és tova. Al recuperar el camí dels abeuradors, el terra són pastetes de fang. Arribem als cotxes a quarts de dues. Hem pujat i baixat al Taga amb quatre hores i mitja. Estem contents, una sortida brillant i espectacular.

Decidim anar a dinar al restaurant del Cesc al càmping de Ribes de Fresser, molt ben atesos i molt contents de retrobar al Cesc.

La propera setmana anirem a Rupit. Sortirem a les 7h matí de Llerona.

Fotos : Joan Corbera
Tex: Miquel Maymo

